

Cap a una orientació capitalista?

En el Ple Ampliat que la C. N. T. està celebrant a València, per tal de tractar de temes econòmics, s'aprova per aclamació la següent proposició presentada per la Federació Local d'Alcanyis: "Que la Mesa Reclami del Ple Ampliat la declaració que tota l'economia controlada per a C. N. T. ha d'ésser posada a disposició del Consell Econòmic Confederal i declarada de propietat col·lectiva de la Confederació".

Aquesta proposició té evidentment una gran importància per quan la C. N. T. controla directament o indirecta un gran sector de l'economia nacional i en fer la declaració de què tota l'economia controlada per l'organisme sindical passa a ésser propietat de la Confederació, aquesta esdevé, de fet, un potent trust mercantil, que en certs moments, degut a la seva àmplia base, pot fer sentir els seus efectes damunt l'Estat, representació viva dels altres interessos no controlats o dirigits per la potent sindical.

Fins ara la C. N. T., com la U. G. T. i la U. de R. de C., havia actuat com un organisme sindical per tal de defensar i coordinar els interessos dels assalariats, procurant la millora de les seves condicions socials, fins a arribar a la supressió del capital, considerat com l'instrument d'exploitació dels productors. Aquesta era la trajectòria, apart algunes desviacions doctrinàries i anecdòtiques, que havia seguit la C. N. T. Però, a conseqüència d'aquesta resolució, l'orientació de la Confederació canvia radicalment i d'organisme purament sindical, de classe, passa a organisme purament econòmic, però prenent com a model la teoria capitalista. La C. N. T. esdevindrà una enorme societat mercantil, que controlarà i regirà infinitat d'empreses, amb un capital propi fabulós. La principal, i en el camp teòric i pràctic poc important, diferència que la separarà de les altres societats mercantils serà la de què tots els obrers seran copartípics del capital social i per tant, i com a conseqüència, tindran participació en la direcció de l'empresa. Però de fet, en acceptar per al seu règim intern el sistema capitalista, la C. N. T. surt de l'esfera de les reivindicacions obreres per a col·locar-se al nivell de les empreses privades, a les quals, des del seu camp, haurà de fer la competència en el terreny econòmic.

Potser que l'abast que nosaltres donem a la resolució comentada estigui absent de la intenció del Ple Ampliat, però atenent la redacció de la mateixa no pot donar-s'hi altra interpretació diferent, que la que nosaltres indiquem. Naturalment que suposem que aquesta resolució, a pesar d'ésser aprovada per aclamació, no serà aplicada immediatament sinó que abans hom l'articularà en un pla i farà aquelles transaccions que la realitat dels fets reclamen, més el sol·licitat de la proposició, encara que resti en el camp de la teoria, té la seva importància ni que sigui per la revelació d'una evolució de la concepció confederal cap a altres viarans reservats fins ara a la concepció burgesa.

Un altre aspecte important de la qüestió i que convé no negligir per quan pot ésser de conseqüències entusiasmants, és l'oposició que revela aquest acord amb la política seguida des del Departament d'Economia, culminada ara amb la creació de la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial de la Generalitat de Catalunya, la qual té per missió, segons paraules del senyor Comorera, auxiliar el decret de Col·lectivitzacions. Aquesta Caixa s'ha de nodrir dels percentatges obligatoris

La jornada d'ahir fou una de les més dures de la batalla de Terol

En dos combats aeris en els quals prengueren part un centenar d'avions en cada, foren abatuts deu aparells enemics

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

Llevant. — La jornada d'avui ha estat una de les de major duresa en la batalla de Terol, batalla que, per la seva durada i els efectius que la mantenen, és la més important entre totes les hagudes des del començament de la guerra.

L'enemic porta tot un mes en la seva obstinada perfídia de reconquistar la plaça, que nosaltres prenguerem en solament sis dies. Iniciada la nostra ofensiva el 15 de desembre, les tropes republicanes entraren el 21 a la ciutat, per a la recuperació de la qual pugnen els facciosos des d'aquella data acumulant en servei de tal propòsit mitjans que mai arribaren a reunir en

cap front i s'han vist obligats a la renovació constant de les forces de combat, pel terrible desgastament que aquestes sofreixen.

Avui, els rebels, amb auxili de gran massa d'aviació, han realitzat furiosos atacs pel pla i pels alts de Celadas i han estat rebutjats. A les cinc de la tarda, i a costa d'enormes pèrdues, aconseguiren apoderar-se del Muletón.

Forces de cavalleria enemigues, que pretengueren infiltrar-se, foren dispersades i posades en fugida.

Es lliuraren dos combats aeris. El primer en el qual intervingueren, sumades les dues parts, més de cent avions, es desenrotllà minuts abans de les onze del matí. Foren abatuts dos aparells de caça i un altre de bombardeig, els tres enemics, sense que nosaltres tinguéssim cap baixa.

El segon combat ocorregué a dos quarts de dues de la tarda, assolint, quant a la xifra d'aparells en lluita, les mateixes proporcions que en l'anterior. Aquesta vegada perdé l'enemic tres monoplans ràpids i quatre Fiats. Nosaltres perdérem dos "xatos". Altres dos toparen enlaire i els pilots es llançaren en paracaigudes.

Amb tot i aquest sensible accident, el balanç en les lluites aèries ens fou, com es veu, favorable.

Exèrcit d'Extremadura. — Al sector de Bémez, al Sud del Cerro Romera les tropes republicanes realitzaren un avanç en profunditat de tres quilòmetres.

Exèrcit d'Andalusia. — Forces pròpies han ocupat avui les cotes 753, 730 i 715, situades al sector de Moclin, al S.E. de Los Olivares. Altres exèrcits. — Sense novetat.

Es realitza amb tota pressa el sanejament de Terol

Tots els organitzadors, autors i còmplices dels crims comesos pel feixisme a Terol, es troben a poder de la justícia republicana

Avui ha passat diverses hores a Barcelona, on ha arribat per tal de conferenciar amb el president del Consell i diversos ministres, el governador general d'Aragó, senyor Ignasi Mantecón.

Un dels nostres redactors ha aconseguit parlar amb l'esmentada autoritat sobre la situació de Terol, d'on acabava de sortir.

— En aquella ciutat — comença

dient el senyor Mantecón — resten unes 3.500 persones d'absoluta solvència repuncaua, que fan la seva vida de costum enmig de la més absoluta tranquil·litat; i que tranquilitat perqu'ies incursions de l'aviació facciosa i els perills inherents a la guerra els suporten aquells lleials al Govern amb una serenitat digna de tots els elogis. Molts d'aquests ciutadans, donant un alt exemple de civisme, han organitzat brigades que, auxiliades per forces de l'Exèrcit, realitzen apressadament el sanejament de la població, on abans que acabi la setmana començaran a funcionar tots els serveis oficials.

Per la seva part, la Policia continua a l'interior de la ciutat cercant els arxius i documentacions faccioses. Practica recerques i instrueix diligències per tal de concretar les responsabilitats que hagin contret determinats elements dretistes de Terol. Fins ara es porten recollits molts i molt importants documents els simple examen dels quals demostra que els facciosos no tenien confiança en el veïnat i que la majoria d'aquest li era hostil.

Van comprovant els agents a les meves ordres — segueix dient el governador general d'Aragó — tots els atropellaments, infàmes i crims que a la ciutat s'han comès. Alguns no tenen qualificatiu per a censurar-los. Jo vaig creure en un principi que la matança portada a cap a la plaça del Torico, amb l'assistència replejada de gran nombre d'elements feixistes, no havia existit. Hauria volgut que no hagués estat més que un rumor; però, per vergonya d'una ciutat, l'ignominios espectacle es celebrà. Foren afusellats dotze homes i una dona. Després d'aquelles execucions, a la plaça, trepitjant la sang encara fresca dels caiguts, falangistes d'ambdós sexes celebraren un ball que durà fins acabar el dia.

— Efectivament, la tasca de la policia és magnífica. Gràcies a les seves constants recerques i esbrinaments, es troben a poder de la Justícia de la República els dos caps de Falange de Terol, el ferret Pamplona i Elípe, que, a més, dirigia la Central Obrera Nacional Sindicalista i és el principal organitzador de tots els assassinats durant el temps que la ciutat ha estat martiritzada pel feixisme. Estan detinguts els famosos components de la brigada de la Mort, "el Calamocha", "el Cojo de Cella", els guàrdies civils Marqués i Régulo,

i tots els subaltern encarregats de cometre els crims decretats per Falange.

També estan detingudes totes les autoritats faccioses, llevat de l'alcalde Maicas, que, aconsegui fugir el primer dia de setge; i el president de l'Audiència, que fou assassinat pels propis feixistes en fugir del Seminari. Han estat capturats quan intentaven fugir, barrejats entre la població civil evacuada, tots els agents, el comissari àdhuc, de la policia facciosa i un gran nombre d'oficials i individus de la Guàrdia civil que traïren la República i assassinaren a Puebla de Valverde el diputat Casas Sala, a altres destacats elements republicans i seixanta milicians que acompanyaven la columna sublevada. Igual ha esdevingut en gairebé tots els caps i oficials de l'esmentada columna. He de destacar un fet que dóna idea del concepte que els pobles de la nostra reraguàrdia tenen de la seva pròpia dignitat. Tots aquests oficials i guàrdies travessaren els llocs i ningú no els molestà gens, malgrat que tothom ja en tenia coneixement de la seva traïció alevosa.

Segons els càlculs de fets confirmats per les diligències policiaques, a Terol han assassinat els feixistes més de tres mil persones. A la província, la xifra és molt més gran, però fins aquest moment no posem detalls precisos. A la capital, i per declaració del rector de l'església de Sant Miquel, solament de dita parroquia havien estat executats seixants veïns.

Hi ha un fet que demostra la contextura moral dels facciosos. Entre els detinguts fets per la policia en els primers moments, figurava el president de la Diputació. En ésser portat a la meua presència, amb el major cinisme, se m'oferi per al lloc on pogués necessitar-lo.

Hi ha veritables monstruositats. Al Seminari, convertit en residència del bisbe, les pastorals del qual no tenen desperdici, hi havia un hospital, una caserna i una presó destinada exclusivament a presos polítics, que eren tractats amb veritable inhumanitat. Una de les dones que allí portava set mesos detinguda no havia comès cap altre delicte que dir un dia en una tenda que "els roigs guanyarien la guerra, perquè Azaña té un àngel sota de la llengua i parla millor que ningú a Espanya".

(Passa a la segona pàgina)

De la Manxa estant

La Sardana

Fa uns dies, veïrem en un escenari, a cinc o sis-cents quilòmetres de Catalunya, l'obra immortal de Guimerà, "Terra Baixa", traduïda al castellà, per Dienta.

Malgrat que la traducció era magnífica, ni al públic li podia dir res, ni a nosaltres tampoc.

Imaginem-vos un "Manelich" amb "ch" final, parlant el castellà; un altre actor cridant: "Que viene el lobo! Que viene el lobo!"...

Si en Guimerà hagués vist aquesta "Terra Baja", estic segur que se n'hauria avergonyit.

Els cartells anunciaven:

"Gran drama social"
I quasi que feia riure.

Avui, en la mateixa escena, amb el mateix públic, s'ha celebrat una "Vetllada literario-musical", organitzada pel "Comisariado de Guerra del Cuerpo de Transmisiones". Tot ha estat magnífic; sobre tot, el darrer acte: "La Sardana". Quatre parelles, habillades típicament, dansaven — en un escenari a cinc o sis-cents quilòmetres de la Pàtria, — mentre l'orquestra tocava i uns quants catalans, amb faixa i barretina, cantaven una sardana:

"Pageseta moreneta,
vull cantar-te una cançó..."
I el públic, castellà, atapeït, amb la boca oberta i els ulls fets a l'escenari, va seguint, atent, tots els "passos" de la dansa.

Nosaltres, els catalans, saborejant el moment i ullant, de quant en quant, al públic.

La sardana acaba i el públic aplaudeix i insisteix perquè repetixin. Tornen a dançar, i al final, l'ovació encara és més forta. I cal repetir per segon cop. No ho hauríem dit mai. Desfeta l'"anella", i mentre els dansaires saluden, el públic, — castellà, — no pot contenir-se i esclata en crits:

"Viva Cataluña!"
Els catalans no podem cridar; enorgullits, els nervis estirats, el cor que voldria sortir-se del pit que l'empresona, ens quedem, a contracor, sense poder dir paraula.

Només en el pensament, present una sentència:

"La sardana
és la dansa més bella
de totes les dances que es fan i
les desfan."
Que bé ho digué En Maragall!

J. J. P.

Villarrobledo, novembre del 1937.

El bombardeig del dijous a la nostra ciutat

A les 8'25, han entrant aquest matí sobre Tarragona, per la part de la mar, tres avions "unijers", que, perseguint com objectiu el vaixell anglès "Phorbenes", que estava descarregant carbó, llançaren contra ell diverses bombes. Una d'aquestes, de gran potència, potser de 500 quilos, caigué al moll, prop de l'esmentat vaixell. Segons informe del capità, cal lamentar en la tripulació d'aquest, tota anglesa, lessegüents baixes: quatre morts, set ferits, dels quals dos es troben en greu estat i tres desapareguts, que, probablement foren llançats al mar per la força de l'explosió.

Entre els obrers nacionals emprats en la descarrega, es registra una dos morts i un ferit greu.

El "Phorbenes" sofri avaries de poca importància, que podran ésser reparades a Tarragona.

Aquest número ha passat per la

prèvia censura

Espigolant

"Llibertat" de Mataró publica un ben interessant article sobre la nostra indústria que reproduïm íntegrament per quan moltes de les coses que esmenta poden igualment aplicar-se a la nostra ciutat, encara que al seva vida industrial sigui molt inferior a la de la capital del Maresme:

"La guerra justifica situacions crítiques i precàries en tots els ordres de la vida d'un país. Són com el corolari inevitable d'aquesta explosió dels instints bàrbars de l'home, els quals vénen a completar l'obrar destructiva del flagell que és la guerra per a la Humanitat.

En la guerra que ens fa el feixisme no podien deixar de presentar-se els seus naturals efectes a al reraguarda, i veiem com a la sang i al foc del sadisme organitzat corer a fer-hi joc la seva companyia inseparable, la misèria.

Generalment, els governs que tenen la responsabilitat d'un poble en guerra posen el bo i millor de llurs activitats a procurar-se la força necessària per a vèncer l'enemic. Es quan se supedita tot a l'Exèrcit i s'abandona l'Economia. No sempre, però, s'encerta en considerar els valors positius. En aquest cas l'error es paga car, puix que àdhuc en la victòria el país és arruïnat per la pèrdua de mercats exteriors i l'esfondrament de les indústries.

Què la història ens mostra exemples de pobles momentàniament depauperats a causa de la guerra, els quals més tard han fet una nova florida? Sí, però a costa de què? Recordem la Guerra Europea, per no remuntar-nos més endins: França i Bèlgica sofriren, a més de les destroces materials, unes crisis industrials que encara persisteixen. Anglaterra i els Estats Units—particularment Anglaterra—també s'han ressentit enormement dels efectes econòmics de llur participació a la conflagració europea. Itàlia i Alemanya passen per una crisi que no té precedents, en part a conseqüència de la guerra i al resta degut a l'autarquia tirànica del règim feixista.

Per altra part, cal no deixar-se enganyar per una aparença de prosperitat que es veu en determinats aspectes de la vida d'aquests països. No és res més que el producte de la rapacitat capitalista, acumulat a còpia de misèria i esgotament de la classe productora, que el que és riquesa autèntica del país, economia ben cimentada, indústria sòlida, agricultura florent... d'això no n'hi ha res; només la famalla.

I Catalunya està en perill de trobar-se en aquesta situació angoixosa. Hi està tot Espanya. Les indústries han estat poc menys que abandonades a la seva sort davant la guerra, llevat de les que són utilitzades per la fabricació de material bèl·lic.

Greu error, perquè si hem convingut que existeix una estreta relació entre el front i la reraguarda, no podem desatendre les necessitats ineludibles de la indústria, sense greu perjudici de la causa popular. Els fronts de guerra se'n ressentirien de seguida i l'endemà de la victòria vindria el desastre en forma de dificultats econòmiques insuperables en un poble com el nostre, que no pot llevar la pell de la classe obrera, perquè creu fer la revolució.

A Mataró tenim proves irrefutables del perill en què està la indústria tèxtil. Aquesta indústria, que arreu de Catalunya és la que compta major nombre d'obrers i a Mataró ocupa un 60 per cent del

cens total de població obrera, es va paralitzant, cada dia més, per manca de matèries primes i transports, fins al punt que diverses fàbriques que treballen per guerra (roba interior d'hivern pels combatents) han hagut de reduir llur propul que representa de perjudici a la ducció de manera alarmant, tant reraguarda com pel retard a proveir els nostres soldats d'allò que no poden prescindir.

Un dia haurem de parlar dels problemes que planteja aquesta crisi i ho farem amb les dades precises per a demostrar que cal la màxima atenció dels Governos de la República i de la Generalitat si no es vol deixar morir una indústria tan arrelada en la tradició catalana i de tan magnífiques possibilitats per a l'esdevenidor com és la indústria tèxtil.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

Es cert que la quasi totalitat dels obrers cobren quatre dies tant si els treballen com no, però això no és més que una altra prova de pròxima urina de les fàbriques, de la indústria i de l'economia. I a causa del fred la cosa s'ha agreujat encara, perquè la maquinària necessita calefacció i aquesta no és possible per manca d'ecombustible. Així veiem com, mentre proclamem la necessitat d'intensificar la producció per a guanyar la guerra, hi ha multitud d'obrers que no poden treballar més que un dia a la setmana o gens, i la major part treballen per a l'exportació.

Cal la protecció decidida d'aquesta indústria, perquè la seva mort representa la misèria de molts milers de treballadors a Catalunya (i avui són ja bastants nombrosos en diverses ciutats i viles d'Espanya), dels quals solament a Mataró n'hi ha uns 8.000, i cal també perquè el grau de maduresa assolit pels nostres obrers i els nostres tècnics en el perfeccionament de la producció ens ha conquistat un prestigi força estimable en el smercats estrangers, prestigi que cal cultivar, ultra l'interès de l'esdevenidor, per l'obtenció de divises.

Material de guerra, sí; productes alimentaris, també; però no abandonem la nostra indústria, seriósament amenaçada per tots els perills."

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel

TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

AMB LA CONFERENCIA DE PAU BALSSELLS A L'ATENEU DE TARRAGONA, L'A. U. S. LOCAL COMENÇARÀ LES SEVES TASQUES CULTURALS

L'Associació d'Amics de la Unió Soviètica que ja fa molts mesos que està constituïda a la nostra ciutat, esperava una ocasió adient per poder-se presentar al poble en general mostrant una de les tasques per la que està especialment constituïda.

"La Cultura Soviètica" que és el tema triat pel company Pau Bellsells per a disertar de les activitats de l'admirat país de la URSS, enmarcarà adequadament el començament de les activitats de l'Associació tarragonina i farà que avui a dos quarts de deu de la vetlla no manqui a l'Ateneu cap observador del país soviètic.

"CATALUNYA COMARCAL"

Dintre pocs dies es posarà a la venda "Catalunya Comarcal", òrgan de la Federació Comarcal de Catalunya, la qual inicia amb la reaparició de la seva revista l'obra de redreçament de les comarques catalanes.

Aquest número contindrà interessants treballs, estudiant els problemes que interessen en l'hora actual a les masses populars rurals davant la nova estructuració econòmica i política de la Catalunya estrieta.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles

per a viatge, juguets.

Angel, Guimerà 2 TARRAGONA

TOMBOLA DE L'HOSPITAL MILITAR

Relació dels números premiats en la Tombola de l'Hospital Militar Base de Tarragona, quins posseïdors poden passar a recollir-los tots els dies de 9 del matí fins les 7 del vespre, inclint-hi les hores de 1 a 4 al departament del delegat de l'Hospital:

- 565, Un parell de mitjons.
- 570, Botella Chartreuse.
- 575, Una pitillera.
- 580, Un parell de mitjons.
- 585, Un tinter.
- 590, Un fruiter.
- 595, Uns mitjons nen.
- 600, Un frasc colònia.
- 605, Botella Chartreuse.
- 610, Uns mitjons.
- 615, Un tinter.
- 620, Mitjons home.
- 625, Sobre-sorpresa.
- 630, Una escrivania.
- 635, Botella licor.
- 640, Borsa mercat.
- 645, Uns mitjons.
- 650, Sobre-sorpresa.
- 655, Un mocador.
- 660, Una botella ajeja.
- 664, Un tinter.
- 669, Una làmpara.
- 674, Uns mitjons.
- 679, Sobre-sorpresa.
- 684, Un cistellet.
- 689, Un tinter.
- 694, Botella Chartreuse.
- 699, Joc dominó.
- 704, Un tinter.
- 714, Uns mitjons.
- 719, Sobre-sorpresa.
- 724, Botella Chartreuse.
- 729, Estoig de pintes.

(Continuarà)

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyors

Baixada de Misericòrdia, 16

Es realitza amb tota pressa el sanejament de Terol

(Ve de la primera pàgina)

—Per fortuna—segueix relatant el senyor Mantecon—els facciosos no tingueren temps d'emportar-se'n allò que de valor existia a Terol. Quan voleren donar-se compte del lítz. Per això, al Banc d'Espanya s'ha trobat tot el tresor de la Catedral consistent en quadres, tapisos, joies i objectes d'or, plata i pedres precioses del clergat. Està ja tot perfectament embalat per a treure de la ciutat... I de la ciutat ha sortit; però per a passar al dipòsit artístic del Govern de la República.

—Així és—acaba dient el governador general d'Aragó—la realitat. El comerç de Terol travessava des de feia sis mesos una crisi terrible. Les vendes estaven completament paralitzades i la crisi de treball era espantosa; àdhuc en la indústria de la sabata—la principal de la ciutat—havia cessat tota activitat. Això havia provocat entre els elements obrers una misèria absoluta.

Res més afegí a les seves interessantíssimes manifestacions el senyor Mantecon, que avui mateix retornà a Terol per a acabar d'organitzar els serveis oficials en aquella ciutat.

NOTA DE LA DELEGACIÓ D'ORDRE PUBLIC

Aquesta Delegació d'Ordre Públic fa present que, per disposició de la superioritat, tots els ciutadans podran viatjar lliurement per tota la zona lleial al Govern de la República, sense necessitat del salvoconducció que fins ara precisava. Unicament serà necessari el salvoconducció per a traslladar-se a les zones de guerra i de frontera.

Els salvoconductes per anar a zones de guerra es continuaran entregant a les oficines d'aquesta Delegació, així com també a les Delegacions de Reus i Tortosa i a les Inspeccions de Vigilància de Montblanc, Falset, Gandesa i Amposta amb els mateixos requisits que eren necessaris fins aquesta data.

Els salvoconductes per a la zona de frontera es té de demanar directament al Ministeri de la Governació i tenen d'ésser concedides personalment pel ministre.

En quant als salvoconductes per a traslladar-se a Madrid s'ha de tenir en compte les disposicions de la Presidència del Consell de Ministres de data 3 del corrent, publicades el dia 5 del mateix, que diuen com segueix:

"Art. 6." Queda prohibido el acceso a Madrid de toda persona que no pueda justificar suficientemente el carácter militar de su gestión por la indole oficial de su viaje. Para tales efectos, corresponderá a los Estados Mayores acreditar los servicios a realizar por militares o que guarden relación con la guerra, y será la Dirección general de Seguridad la encargada de autorizar la entrada en Madrid de aquellas personas civiles que lleguen en viaje oficial.

Art. 7." L'apermanencia en Madrid de personas no militares ni afectadas por servicios de guerra, durará el tiempo estricto que exija la gestión que allí les lleve. Con este criterio, la Dirección general de Seguridad señalará, al conceder los permisos de acceso y permanencia en Madrid, el término de caducidad de los mismos."

El que poso en coneixement de tots els ciutadans per al seu guiatge.

Tarragona, 20 de gener del 1938.
—El comissari delegat d'Ordre públic, Joan Rodríguez.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

AUDIENCIA. — JURAT DE GUARDIA

Sota la presidència del jutge d'instrucció senyor Mies Codina, es celebra el judici contra Josep Vi-diella Rovira i tres més, veïns de Mora d'Ebre, acusats de tenença il·lícita d'explosius.

El Ministeri públic que estava representat pel fiscal senyor Balaguer va mantenir l'acusació.

La defensa a càrrec del lletrat senyor Foraster va sol·licitar l'absolució.

El Jurat dictà un veredict de culpabilitat.

JURAT D'URGÈNCIA

Sota la presidència del magistrat senyor Ramon Aguiló, i actuant de representant del Ministeri fiscal el tinent fiscal senyor Joan Merelo-Barberà; es celebra el judici contra Ramon Riera Tomàs, veí de Savallà del Comtat, acusat de desafecció al règim.

El fiscal sol·licità s'imposés a l'inculpat la pena de 4 mesos i un dia d'internament en un camp de treball.

El defensor senyor Jaume Foraster demanà l'absolució.

El Jurat dictà sentència absoluta.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DISSABTE I DIUMENGE, dies 22 i 23 cGner del 1938

TARADA I NIT

La comèdia dramàtica, interpretada per JEAN HARLOW I SPENCER TRACY,

Flor de arrabal

El noticiari d'actualitat,

Laya Films núm. 36

La superproducció nacional, interpretada per ROBERTO REY, ANA MARIA CUSTODIO I ANTONITA COLOME,

El bailarín y el trabajador

ENTRESOLS VALENCIA

Salos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona